

VIDA PARROQUIAL

ECONOMIA 30-04-17

Col·lecta:	160,62
Caixetes ciris	45,54
Caixetes:	8,79
Caixetes Càritas:	41,66
Menjador (Caixetes)	25,00

Lectures del diumenge V de Pasqua, dia 14 de maig

1ª: Ac 6, 1-7; Sl 33; 2ª: 1Pe 2, 4-9;
Ev: Jo 14, 1-12

CÀRITAS Buscar feina

TALLER DE SUPORT EN LA RECERCA DE FEINA

Per què creus que no trobes treball?
Explica'ns el que penses.
Què creus que podem fer per ajudar-te a trobar-la?
T'oferim eines i recursos perquè no et sigui tan complicat.

Tots els dijous de 17 a 18:30
A Càritas Poblenuou
Avinguda Mediterrània, 40
Poblenuou (Pineda)

Menjador

L'assistència al menjador des del mes de gener fins l'abril ha estat entre dinar i sopar de:

Gener: 669
Febrer: 721
Març: 826
Abril: 614

INFORMÀTICA

Per consultes, cada dimecres de 2/4 de 7 a 2/4 de 8 de la tarda.

ANEM A CAMINAR

Dissabte dia 13, es fa la sortida al Matagalls des de Sant Bernat.

Les altres sortides que la seguiran serà el quart dissabte al Puig Cornador (Alpens) i el quart dilluns a Santa Llúcia de Puigmal.

INICIS DE LA PARRÒQUIA Ha mort Gaspar España Berga

Als 81 anys ha mort, aquesta setmana, Gaspar España Berga. En Gaspar va ser el capellà que a l'inici de la parròquia, després d'un temps d'en Pere Costa fent les misses al carrer, es va construir l'església, això era l'any 1966. No va ser fins el 1970 que la capella Verge del Mar - nom que tenia aquesta capella i tal com s'anomena la figura de la Mare de Déu que tenim- es va constituir com a Parròquia amb el nom de Joan Baptista.

Per què aquest nom actual si abans ja tenia el de Verge del Mar? Doncs, per una qüestió ben peregrina, diria jo. Al voler posar el nom de Parròquia Verge del Mar, els del Bisbat van considerar que a Pineda ja hi havia una parròquia dedicada a la Mare de Déu - Santa Maria. I per això van canviar el nom de Poblenuou posant-hi el de Joan Baptista. La paradoxa, però, és que les dues festes religioses de Sant Joan -juny i agost- la festa sempre l'han fet a Pineda (festa petita i festa major) i no a Poblenuou, una demostració que el nom no feia la cosa (aquí la festa del barri la feien a primers de maig, després es va anar canviant de dates fins a l'actual que la fan coincidir amb la festa petita de Pineda).

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenuou

07 de maig del 2017

Núm. 691

Diumenge IV de PASQUA Any A

“ Els qui entrin passant per mi, se salvaran”

De vegades les paraules més senzilles són les que més il·luminen el cor.

Ens diu Joan: Jesús és “*el pa de la vida*”: qui s'alimenta d'Ell, no tindrà gana. Jesús és “*la llum del mon*”: qui el segueixi, no caminarà en la foscor; qui escolti la seva veu, trobarà la vida... però entre aquestes imatges n'hi ha una d'oblidada: “*Jo soc la porta, qui passi per mi se salvarà*”.

Per entendre què vol dir “*creuar el llindar d'aquesta porta*” probablement ens caldrà passar d'un Jesús confessat de manera rutinària a un Jesús que sigui experiència vital en nosaltres.

És cert que l'evangeli no està només per ser llegit sinó sobretot per ser viscut, per això cal que el missatge de Jesús arribi amb fidelitat als nostres cors. Moltes vegades per distracció, però d'altres probablement per interessos particulars d'algunes persones de la jerarquia, no sempre ha sigut així; no sempre arriba amb fidelitat la Bona Notícia de Jesús.

Cal escoltar més la veu de Jesucrist amb tota la seva força i potser no tant les “preocupacions” d'alguns eclesiàstics, ni els “gustos” dels teòlegs, ni els nostres interessos.

Per no equivocar-nos, - per revifar la nostra identitat,- caldrà passar a través de la “porta” de Crist. Pensem que un Jesús mal conegut, un Jesús que no diu res al mon d'avui, un Jesús que no toca els cors... configura un cristianisme sense present i sense futur.

La fe cristiana no consisteix en creure coses sobre Jesús, sinó en creure'l a Ell: viure en la seva confiança, abraçar el seu estil de vida i caminar al seu costat. Serem capaços ?.

FULL INFORMATIU

X_i_C

Lectura del llibre dels fets dels apòstols Ac 2, 14a. 36-41

Pere es posà dret amb els onze, alçà la veu i digué: “Tot el poble d’Israel ha de saber sense cap dubte que aquest Jesús que vosaltres vau crucificar, Déu l’ha constituït Senyor i Messies. En sentir això, es van penedir de tot corm i deien a Pere i als altres apòstols: “Germans, digueu-nos què hem de fer”. Pere els va respondre: “Convertiu-vos, i que cadascun de vosaltres es faci batejar en el nom de Jesús, el Messies, per obtenir el perdó dels pecats. Així rebreu el do de l’esperit Sant, ja que la promesa és per a vosaltres i els vostres fills, i per tots aquells que ara són lluny, però que el Senyor, el nostre Déu, cridarà”. Pere continuava confirmant això amb moltes altres paraules i el feia aquesta recomanació: “Aparteu-vos d’aquesta gent innoble”.

Salm responsorial Sal 23 (22), 1-3a. 3b-4. 5. 6

El Senyor és el meu pastor; / no em manca res.. / Em fa descansar en prats deliciosos, / em mena al repòs vora l’aigua, / i allí em retorna.

Em guia per camins segurs, / per amor al seu nom; / Ni que passi per camins tenebrosos, / no tinc por de cap mal. / La teva vara i el teu bastó / em donen confiança.

Davant meu pares taula tu mateix / enfront del enemics; / m’has ungit el cap amb perfums, / omples a vessar la meva copa.

Ben cert, tota la vida m’acompanyen / la teva bondat i el teu amor. / I viuré anys i més anys / a la casa del senyor.

Lectura de la primera carta de l’apòstol sant Pere 1Pe 2, 20b-25

Estimats, si després d’obrar bé us toca sofrir i ho suporteu amb paciència, això sí que és agradable a Déu. Aquesta és la vostra vocació, ja que també crist patí per vosaltres; així us deixà un exemple perquè seguïu les seves petjades. Ell no obrava amb violència ni tenia mai als llavis la perfídia. Quan l’insultaven, no responia insultant; quan el turmentaven, no responia amb amenaces, sinó que confiava la seva causa a aquell que judica amb justícia. A la creu, ell portà en el seu cos les nostres culpes, perquè no visquem més com a pecadors, sinó com a justos. Les seves ferides ens curaven. Tots vosaltres anàveu errants com un ramat que es dispersa, però ara heu tornat a aquell que és el vostre pastor i guardià.

Lectura de l’evangeli segons sant Joan Jo 10, 1-10

En aquell temps Jesús : Us ho dic amb tot veritat, el qui no entra per la porta al corral de les ovelles, sinó que entra per un altre indret, és un lladre o un bandoler. El qui entra per la porta és el pastor de les ovelles; el guarda li obria la porta i les ovelles reconeixen la seva

veu; crida les que són seves, cadascuna pel seu nom, i les fa sortir. Quan les té totes a fora, camina el seu davant i elles el segueixen, perquè reconeixen la seva veu. Però si és un estrany, en lloc de seguir-lo en fugen, perquè no reconeixen la veu d’un estrany. Jesús els parlà amb aquest llenguatge, però ells no entengueren què volia dir. Jesús continuà: “Us dic amb tota veritat: Jo sóc la porta de les ovelles. Tots els qui van venir abans eren lladres o bandolers, però les ovelles no en feien cas. Jo sóc la porta, Els qui entrin passant per mi, se salvaran de tot perill, podran entrar i sortir lliurement i trobaran pasturatges”.

Salmo responsorial Sal 22, 1-3a. 3b-4. 5. 6

El Señor es mi pastor, nada me falta: / en verdes praderas me hace recostar, / me conduce hacia fuentes tranquilas / y repara mis fuerzas.

Me guía por el sendero justo, / por el honor de su nombre. / Aunque camine por cañadas oscuras, / nada temo, / porque tú vas conmigo: / tu vara y tu cayado me sosiegan.

Preparas una mesa ante mí, / enfrente de mis enemigos; / me unges la cabeza con perfume, / y mi copa rebosa..

Tu bondad y tu misericordia / me acompañan todos los días de mi vida, / y habitaré en la casa del Señor / por años sin término.

(En el “Racó de Pregària” del mes d’abril)

Disposem-nos per entrar en silenci al nostre espai interior.

De mica, deixem tot allò que pesa, i ens fa nosa

alguns sentiments que recorren la nostra consciència s’aniran assossegant, tot buscant serenor ,

prenem consciència del nostre cos, de la postura en què estem, de si res ens fa mal, i deixem-nos reposar una mica

adonem-nos que estem respirant, i suaument, acompanyem l’aire que penetra i surt pel nas

valorem també aquest espai, on ens

apleguem tot sovint amb la gent de la nostra parròquia, quantes vides, quantes famílies hi troben aixopluc! Ells hi són també amb nosaltres

Tota jo, tot jo desitjo pregar, al costat de Jesús, ell prega amb nosaltres i ens diu: “ Veniu amb mi tots els qui esteu cansats i afeixugats, i jo us faré reposar”

Mirem d’escoltar una paraula, una frase de Jesús que ve cap a mi i em condueix al Pare. O potser una paraula, una frase meva cap a Ell. Repetim-ho, poc a poc, en el nostre cor, moltes vegades.